

* ରାଜ୍ୟଦିନର ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଶର୍ମାବଳୀ :—

ଆଚମ୍ଭ କିମ୍ବା ଅନୁଭାବିତାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆଚମ୍ଭ
ବାବୁ ଉତ୍ତରନ ଫଣିଜନ, ମନେଷ ଶାବ୍ଦି ବିନ୍ଦୁ
ପାତ ଏବଂ ତା ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମେନ ବାନ୍ଧାବ
ବୁଲ୍ଲି ଫଣିଜନ ବେଳି ତାଙ୍କ ଆମ୍ଭାନ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧା
ଆମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ
ଆମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ
ଆମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ
ଆମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ — "ଅସତନୀମୟ ଦରଖାଜୁହୁ ପୁସ୍ତିକୁଳଃ"

ଏହି ଦରଖା ବିନ୍ଦୁ ଓ ବାନ୍ଧାବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ଧାବିନ୍ଦୁ
ଏହି ଦରଖା ଏହି ବୁନ୍ଦାବିନ୍ଦୁ ଓ କିମ୍ବାବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ଧାବିନ୍ଦୁ
ବୋଲି ଆମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଏହା — "ଆମ୍ଭ ଆମ୍ଭ କିମ୍ବା ବୁନ୍ଦାବିନ୍ଦୁ ଚଲାନ୍ତି ଥିଲା",
ଆଚମ୍ଭ ଅନ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଏହା ବିନ୍ଦୁ ଦରଖା ବୁନ୍ଦାବିନ୍ଦୁ
ବୁନ୍ଦାବିନ୍ଦୁ ଏହା ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ

ଶ୍ରୀକୃତ ଓ ଶମ୍ଭୁ ଦେଖିଲୁଗ ସମ୍ମାନ, ମଧ୍ୟ ଶାକ ପ୍ରଭାବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେଖିଲି ତାକ ପ୍ରେସ୍ ଘରର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା
ଦେଖିଲା କାହାରେ, ଏହି ଦେଖିଲା ମାତ୍ରା, ତିନି ପୂଜ୍ୟ, ତିବିର
କାହାରେ, ତିବିର ମେଳେ, ଏହି ତିବିର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କିମ୍ବା
ପ୍ରେସ୍ ପୂଜ୍ୟର ଶାକ କାହାରେ, ଏହି ମୁଣ୍ଡର ବଳା ମଧ୍ୟରେ —

‘ଅହ ଶାକ ପୂଜ୍ୟର ଦେଖିଲା ତଥା ଏହାରେ କାହାରେ ଚାହିଁ,
ଚାହିଁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ଆଜିରେ ଯୁଦ୍ଧରେ’॥

ଦେଖିଲେ ତମଙ୍କ ଏକାକୀ କାହାର କାହାର ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର, ଦେଖିଲେ
ତମଙ୍କ କୁପୁନାତ୍ମକ କାହାର, ତମଙ୍କ କୁପୁନ ଶାକ
ଦେଖିଲେ କାହାର ମାତ୍ରା, ଏହି ମୁଣ୍ଡର ପାତ୍ରରେ ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା ଶାକ
କାହାର — ‘ଦେଖିଲୁ ଯର୍ମା କିମ୍ବର୍ମିଃ’।

ଦେଖିଲୁଗ ତମଙ୍କରେ ଦେଖାରେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରୁକ୍ତ
ବଳ ବୁନି ଅଯନାହୁର ଦେଖିଲୁ ଅସ୍ତ୍ରାଶ୍ରମରେ
କାହାରି ଅଗ୍ରାଶ୍ରମ କାହାରି ନା, ଶାକ ମଦି କାହାରି କାହାରି
କୁମାରୀ ଅଗ୍ରାଶ୍ରମ କିମ୍ବର୍ମି ଦେଖିଲୁଗ କାହାରି ଗରିଲ
ଏକାକୀ ଶାକର ଅମୁଖର ମଧ୍ୟ ଏହି କିମ୍ବର୍ମି ଦେଖିଲୁଗ କାହାରି
ଅମ୍ବର କାହାରି ଶାକ କିମ୍ବର୍ମି ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର, ଶାକ
ମଦି ଅନଳର ଦେଖିଲୁ ଅଗ୍ରାଶ୍ରମ ଉପରୁ ଦେଖିଲୁ ମାତ୍ର କାହାରି,
ତାମାର କାହାରି ଶାକର କୁପୁନାତ୍ମକ କୁପୁନ କିମ୍ବର୍ମି କାହାରି
କୁମାରୀ କିମ୍ବର୍ମି କାହାରି — ‘କୁପୁନ କିମ୍ବର୍ମି କିମ୍ବର୍ମି କାହାରି
କାହାରି’, ଏହି କାହାରି କାହାରି ଦେଖିଲୁ କାହାରି କାହାରି କାହାରି
କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି
କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି
କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି କାହାରି

ଶୁଣୁଥିବ ମତ କାହାର ଆଜି ଯାଇବ ଲେଖନ କହି ଅପରିବ
ଶ୍ଵର କଷ ଦେବ ଅଳାକୁ ଲୋଭାତ ବାହୁଦୀ ପରିଷ ଅନ୍ଧୁର
ମାତ୍ର ଲ ଅଟି ପରିଚାଳିତ ଅଗତିତ ହୀ, ଦର୍ଶକ ଦ୍ଵାରା ଅକଳ
ଲୋକ ନିରାପତ୍ତି ହୁଏ ମାତ୍ର ଆମାର ବିଶେଷଜାଗା ହୁଏ ନା, ଦର୍ଶକର
ଏହି ଜ୍ଞାନର ଅକଳ ଆଜି ଏଣ କଷ୍ଟ ଅନ୍ଧୁର ହୀ —

"ଦର୍ଶକ ହି ଅମାର ଅମ୍ବା କଷ୍ଟ ଏଣାମ କଷ୍ଟର" । ଲୋତ, ଦିନବ,
ଜାତିର ଅଳ୍ପ ଆଧୁନି, କଷ ଦେବ ତାହି — ଏହା ଅକଳର ଦର୍ଶକର
ନିରାପତ୍ତି ହୁଏକାର ମାତ୍ର ଆମାର ଅନୁଭୂତି ହୁଏ ମାତ୍ର ଆମାର
କଷ୍ଟର ଉପରାହ ଆମିନ କହି ।

ଦର୍ଶକ ଘୁମିଛି ତୁବନ୍ଧୁ ହୀନ ଆମାରାର ଅଧିକ
ବନ୍ଦ ଦୂଷତ ହୁଏ, ଅକଳ ଅମ୍ବାର ଲୋତ ପାତ ଫଳ
ତେବେଳ ଲୋଭିତ ହୋଇ କିମ୍ବା ହୀନ, ମାତ୍ର ଦର୍ଶ ଆମିନ କାହା
ନୁହି ଅନୁଭାବ ଦୂଷିତିର କହିନ, ମେଣାର କ୍ଷୁଣ୍ଣିବନ୍ଦ, ଓ
କୁକୁରମ, ପାଲନକାର ଦର୍ଶ ମିଶାନ କଣ୍ଠ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏକାଜନ
ଶୁଭାଲ ହୁଏନ, ଦର୍ଶକ କୁପ୍ରଶୋଗନକାର କାହା କେବେ, ପର୍ବତ
ଶୁଭାଲ ହୁଏନ, ଦର୍ଶକ କୁପ୍ରଶୋଗନକାର କାହା କେବେ ମିଶାନ
କୁକୁରମ ହୁଏନ ଦର୍ଶକ କାହା ମିଶାନାପାଣ୍ଟ ହୀନ,
ଅମି, କାଳାପ୍ରମ୍ବି ହୁଏନ ଦର୍ଶକ କାହା ମିଶାନାପାଣ୍ଟ ହୀନ ।

ପାଶିକାମେ କାହାର କାହା ଦଲପତ୍ରାଗର ଏହିତ
ଅନ୍ତିମକାରୀ ଉପର କଣ୍ଠ କାଳାକାରି —

"ଶୁଭାଲ ଅନ୍ତରାହୀନ ବନ୍ଦାକାନ୍ଦାନ୍ତାହୀନ,
ଆଶରୁଟ କଷ୍ଟର ଦର୍ଶ ଅନ୍ତରାହୀନ ଚିନିତ,"

ମିଳି ଶୁଭି, ଅନ୍ତରାହୀନ, କଷ୍ଟରାହୀନ ପାଲନକାର ଅନ୍ତରାହୀନ;
ଶୁଭାଲକାର ତିନିଟି ଦଲପତ୍ରାଗର ଦେଖୁଯାଇ ।